

Justitiedepartementet
Enheten för familjerätt och allmän förmögenhetsrätt
ju.remissvar@regeringskansliet.se
ju.L2@regeringskansliet.se

Göteborg, den 22 december 2023

Remissvar, Europeiska kommissionens förslag till förordning om bekämpande av sena betalningar vid handelstransaktioner

---

Svensk Inkasso har genom remiss den 25 oktober 2023 beretts tillfälle att inkomma med synpunkter på EU-kommissionens förslag till förordning om bekämpande av sena betalningar vid handelstransaktioner (COM (2023) 533).

Sammanfattande inställning

Svensk Inkasso *tillstyrker* förslaget till förordning, med de kommentarer som lämnas nedan.

Övergripande kommentarer

Svensk Inkasso delar övergripande den analys som ligger till grund för kommissionens förslag. Sena betalningar, inte bara i handelstransaktioner, utgör ett stort problem för många företag i Sverige och i EU.

Långa betalningstider innebär att borgenärernas likviditet försämras, vilket påverkar företagens förmåga att betala sina egna utgifter, men också möjligheterna till nyinvesteringar och utveckling av verksamheten. I förlängningen kan detta få en negativ inverkan på företagets lönsamhet och konkurrenskraft vilket i sin tur kan få följdverkningar för andra företag och för samhällsekonomin.

I 2022 års utgåva av Intrums "European Payment Report"¹ framkommer att 41% av de över 11 000 tillfrågade europeiska företagen anger att sena betalningar från kunderna förhindrar företagets tillväxt och att 26 % av företagen uppger att sena betalningar hotar företagets överlevnad. Detta visar att frågan har stor praktisk betydelse, både i Sverige och i EU.

Svensk Inkasso tillstyrker av denna anledning förslaget till förordning, men vill lämna följande kommentarer.

Betalningstider

Att betalningen för handelstransaktioner i artikel 3 bestäms till maximalt 30 dagar är positivt. Det är också positivt att borgenärernas möjlighet att godkänna att betalningar får ske senare, som i dag gäller enligt 2a § 2 st. räntelagen, utmönstras. Det får dock noteras att möjligheten att rent faktiskt hindra att två avtalsparter tillämpar längre betaltider – om detta sker i samförstånd – kommer att vara nästintill omöjligt.

Det är emellertid problematiskt att koppla den relevanta tidpunkten för beräkningen av betaltiden till den dag då en faktura mottagits eftersom denna tidpunkt ofta är svår att fastställa och då det är svårt att alla

---

¹ Se <https://www.intrum.com/media/50bjgmow/epr-2022-mainreport.pdf>

bevisa att en faktura kommit fram (se avseende detta också nästkommande stycken). Istället bör vad som i dag anges i 2a § 1 st. räntelagen tillämpas, nämligen att en faktura förfaller till betalning senast trettiio dagar efter det att borgenären har *framställt krav på att fordringen betalas*.

Rätten att debitera dröjsmålsränta

Det är positivt att rätten att debitera dröjsmålsränta vid sena betalningar görs icke-dispositiv.

I artikel 5.2.b anges att en förutsättning för att ränta skall få debiteras är att gäldenären tagit emot faktura eller annan betalningsuppmaning. Vidare anges i artikel 5.6.a att mottagandet av fakturan skall vara utgångspunkt för vilken dag ränteberäkningen skall påbörjas om mottagandet sker efter det att de nyttigheter som betalningsskyldigheten grundas på levererats.

En sådan ordning riskerar medföra avsevärda praktiska svårigheter för borgenären som ju dels måste kunna visa både att fakturan mottagits och när detta har skett. I fall där fakturan avsänts med lösbrev är det ofta helt omöjligt att åstadkomma något sådant bevis. För att vara säker på att få rätt att debitera dröjsmålsränta skulle borgenärerna därför tvingas använda sig av ett system med mottagningsbevis eller dylikt, vilket förefaller såväl onödigt som orimligt. Rimligare vore i stället att koppla rätten att debitera ränta till avsändandet av faktura (jmf. 4 § räntelagen samt prop. 1975:102 s 86).

Det förefaller enligt Svensk Inkasso därutöver som en märklig ordning att dröjsmålsränta skall debiteras redan från tidpunkten för mottagandet av fakturan. Det skulle innebära att upp till en månads dröjsmålsränta skulle vara upplupen redan vid förfallodagen. En rimligare ordning är att ränta debiteras på samma sätt som i dag gäller enligt 4 § räntelagen, det vill säga från 30 dagar efter att faktura avsänts eller från förfallodagen.

Räntesatsen

Svensk Inkasso anser att det är positivt att det i artikel 6.1 anges vilken räntesats som skall tillämpas avseende dröjsmålsräntan. Den föreslagna räntesatsen överensstämmer också med vad som i dag gäller i Sverige enligt 6 § räntelagen. Det är emellertid olyckligt att det inte tydliggjorts att den angivna räntesatsen är en miniminivå, eftersom det skulle kunna tolkas som att räntesatser över den angivna inte skulle vara tillåten.

Skulle det inte längre vara möjligt att avtala om högre dröjsmålsränta än den föreslagna skulle den genomsnittliga dröjsmålsräntan i handelstransaktioner – i vart fall i Sverige – markant minska. I dag är det exempelvis inte ovanligt med dröjsmålsräntor uppgående till 2 % per månad (24 % per år). Lägre dröjsmålsräntor skulle i sig inte inverka positivt på betalningsviljan.

Eftersom förordningen inte skall tillämpas vid handel med konsumenter skulle också den märkliga situationen kunna uppstå att de genomsnittliga dröjsmålsräntorna riktade mot konsumenter skulle överstiga de som tillämpas i handelstransaktioner. Detta kan inte vara avsett.

Bestämmelsen bör därför kompletteras med ett angivande av att det är möjligt för parterna att avtala om en högre räntesats.

Rätt till ersättning för kostnader

Svensk Inkasso ställer sig positiv till förslaget om att den ersättning som skall kunna utgå vid sena betalningar inte skall begränsas till schabloniserade avgifter och att en borgenär därmed skulle kunna få full ersättning för de kostnader som uppstår i anledning av att en advokat eller ett inkassoföretag behöver anlitas.

Såvitt gäller förseningsavgiften som föreslås i artikel 8.1 bör det anges att beloppets storlek i nationell valuta får fastställas i lag i de medlemsstater som inte har euro som valuta.

Möjlighet att få en exekutionstitel

I artikel 12 föreslås att en borgenär skall kunna erhålla en exekutionstitel genom ett summariskt förfarande, senast 90 dagar efter ansökan (dock inte inräknat delgivningstid och förseningar som borgenären själv orsakar). Svensk Inkasso ställer sig positivt till att en maximitid införs i förordningen och kan konstatera att den föreslagna ordningen skulle göra indrivningen snabbare i många medlemsstater.

Huruvida någon verklig tidsvinst uppnås är dock i stor del beroende på hur väl delgivningsförfarandet i medlemsstaten fungerar. För att undvika att gäldenären undandrar sig delgivning bör det enligt Svensk Inkasso övervägas att komplettera den föreslagna bestämmelsen med en rätt för den myndighet som handlägger en ansökan om exekutionstitel att delge gäldenären genom kungörelse.

Alternativ tvistlösning

Svensk Inkasso har ingen invändning mot att en borgenär ges möjlighet att välja en alternativ tvistlösningsmetod i stället för ett annat rättsligt förfarande under förutsättning att detta är helt frivilligt. Det bör tydliggöras i bestämmelsen att förekomsten av alternativa tvistlösningsmetoder inte innebär någon rätt för medlemsstaterna att fördröja eller hindra tillgången till andra rättsmedel.

För Svensk Inkasso

Fredrik Engström, ordförande